

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku C. K.
przy uczestnictwie A. S.
o dział spadku i zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt V Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

C. K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 15 marca 2018 r. oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie o dział spadku i zniesienie współwłasności.

Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., od postanowienia sądu drugiej instancji w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. W tzw. sprawach działowych (dział spadku, podział majątku wspólnego małżonków, zniesienie współwłasności) interes majątkowy uczestnika z reguły wyraża się wartością przysługującego mu udziału, dlatego wartość

przedmiotu zaskarżenia nie może wartości tej przekraczać. Nawet jeżeli skarżący kwestionuje orzeczenie w całości, wartość ta zazwyczaj nie przewyższa wysokości jego udziału w dzielonym majątku. Jedynie wyjątkowo, gdy uczestnik kwestionuje zasadę podziału, wartość ta może być wyższa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2018 r., IV CSK 478/17; z dnia 15 marca 2018 r., III CZ 6/18; z dnia 11 stycznia 2017 r., IV CZ 78/16). Wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w skardze kasacyjnej nie jest wiążąca dla sądu drugiej instancji, ani dla Sądu Najwyższego i podlega weryfikacji na podstawie akt sprawy z pominięciem zasad określonych w art. 25 i 26 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2003 r., III CZ 153/02, z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 239/14, z dnia 13 marca 2015 r., III CZ 13/15, z dnia 18 marca 2015 r., III CSK 419/14, z dnia 19 czerwca 2015 r., IV CZ 16/15, z dnia 6 listopada 2015 r., II CZ 76/15, z dnia 13 stycznia 2017 r., III CZ 61/16, i z dnia 23 marca 2018 r., I CZ 33/18).

W niniejszej sprawie, w której wnioskodawca kwestionuje jedynie sposób zniesienia współwłasności nieruchomości, wartość przedmiotu zaskarżenia nie obejmuje wartości całej nieruchomości, a jedynie wartość udziału wnioskodawcy. Wysokość udziału wnioskodawcy (1/2) we współwłasności nieruchomości o wartości 227 750 zł jest niższa od kwoty 150 000 zł określonej w art. 519¹ § pkt 4 k.p.c., co czyni skargę kasacyjną wnioskodawcy niedopuszczalną.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.